

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter štine po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 „ 10 „
1/4 „ 5 „

Posamične številke stanejo 10. k.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot pri Goriskem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštinih zvez“.

Narodno sprejema upravnštvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane namote se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Leti-vrstah: do tiskano 1-lin 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaki vrsti. Večkrat po pogodbi. Večje širke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsti. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Iván Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. 2 urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 3. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Narodno in oglese je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Narodna, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravištvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gl. 1.00.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: J. Afrid, Gledališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Ilvaški, na Goriškem; Peter Krebela, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Pluško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska, cesta; Iv. Srdagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Pogodba kranjske narodno-napredne stranke z Nemci.

(Konec.)

Klerikalci bi strašno radi označili pogodbo za nekako narodno izdajstvo, ki bi bilo donášalo slovenskemu narodu škodo, ali vsak treznomislec človek spravi do takoj, da je imela narodno-napredna stranka v narodnem oziru popolnoma proste roke. Vsa zveza se osredotočuje pravzaprav na gledališče in na upoštevanje nemškega deželne odbornika pri raznih korporacijah. Kako so imeli napredni poslanci v narodnem oziru nevezane roke, to se je opazilo prav očitno v vsakem zasedanju, ko so nastopali lepo za koristi kranjskih Slovencev ter ko je odmeval v govorih o proračunu iz njihovih ust položaj slovenskega naroda sploh ter so ga lahko čuli tudi tisti klerikalci, ki se niso nikdar ogrevali za dobrobit našega naroda, ki pa sedaj, ko je tista zveza, katero so pravzaprav oni vspravili, že zdavnaj pokopana, tako neusmiljeno kričijo, kakor da bi bila zadela Slovenec z razkritvijo pisane pogodbe strela z neba.

Kranjski deželni zbor je v časih tiste »zveze« prav uspešno deloval, dokler ni Šusteršič zdviljal v zbornici. Klerikalce je jezilo uspešno delovanje, zato pa so brez vsakega pravega vzroka ali s hudobnim namenom začeli nagajati, lagati, obstruirati. Strankarske koristi so pri klerikalcih vedno na prvem mestu, in ker jim ni kazalo, da bi videla kranjska dežela naprednjake v ugodnem svitu, so začeli uganjati hudobno gonjo po deželi. V deželni zboru pa so ovirali delovanje za korist ljudstva.

Kakor proti naprednjakom tako so rjoveli klerikalci tudi proti nemškim veleposestnikom. Šusteršič jih je zmerjal ter jih hotel na meli odreti; pregnati jih je hotel iz zbornice, pa le zato, ker niso bili zvezani s klerikalci. Ko so pa imeli klerikalci poprej, pred naprednjaki, zvezo z Nemci ter svojega odbornika iz klerikalno-nemške večine, o, takrat je bilo vse prav, dasi vemo, da je bil

prav on zapackal svoječasno vprašanje o samoslovenskih uličnih napisih v Ljubljani. Sedaj so zopet zvezani z Nemci; najbolši dokaz je to, da so Nemci dragevolje prinesli pogodbo v trgovsko in obrtno zbornico klerikalcem na pomoč proti narodno-napredni stranki. Če bi ti nemški ljudje, sedanji zvezanci klerikalcev, poznali sploh kaj dostojnosti, bi tega ne bili storili, toda dostojnost in takt sta klerikalcem neznana, istotako so prišli ob nju njihovi nemški zaveznički. Ali sedanji nemški matadorji so hvaležni klerikalcem, ker jim tako lepo vzdržujejo njihovo pozicijo. Kakor smo rekli, je hotel dr. Šusteršič svoj čas ugonobiti nemške veleposestnike ter jim zabijaval, da po splošni volilni pravici ne pridejo več v deželni zbor. Nemcem pa je segla vlada pod pazduho in gromovnik Johann Šusteršič se je hitro udal pa rekel, da naj le ostane veleposestniška kurija, samo lepo zvezani morajo biti s klerikalci v novem deželni zboru, pa bo vse prav. In res je sedaj vse prav. Nemci imajo svoje zastopstvo kakor poprej v deželni zboru, odboru, deželni šolskem svetu. Povej je bilo kaj takega po takratni pameti klerikalcev narodno izdajstvo, prej so na papirju preganjali Nemce s takih mest, v današnjih časih, ko imajo klerikalci sami večino, je vse to čisto v redu in samo po sebi umljivo.

Nemci so klerikalcem hvaležni za tako ravnanje, zato pa tudi gredo v boj ob vsaki priliki za klerikalne kandidate. Tako smo jih videli v ognju pri državnozbornih volitvah in pri deželnozbornih so se ravnali po klerikalnih migljajih. Šuklje je prišel v deželni zbor z glasovi kočevskih Nemcev. Povsodi se vidi Nemce, ki posežejo v boj za klerikalce, ti pa jim pomagajo tudi, kjer le morejo kakor pri volitvah v trgovsko in obrtno zbornico kranjsko, ko se ni posrečilo strnoglaviti Nemcev v jedni kategoriji samo vsled postopanja klerikalcev, katerim se je prav poznalo, da hočejo Nemcem v oni kategoriji priboriti zastopstvo.

Škandal vseh škandalov je to, da hodijo kranjski klerikalci roko v roki z Nemci po 20. septembru lanskega leta. Najprvo je bil zavajal poglavar klerikalcev škof Malaventura, na kar so dobili Nemci za-

dovoljiv utis, da klerikalcev se jim ni bati tudi po 20. septembru, marveč da je vse, kar je pisal »Slovenec« okoli teh dnij, le prazno mazanje papirja. Prav po šusteršičjansko je ronel takrat »Slovenec« nad kranjskim deželni predsednikom Schwarzom — ali ko je bilo čas nastopiti proti njemu v deželni zboru, kako razočaranje! Klerikalni junaki so molčali. Vlada jih je že potipala za pravo žilico ter jim obljubila strankarske koristi, pa so obmolčali in zlezli pod klop pred Schwarzom. Schwarz, tega velikega germanizatorja in brezsrčnega z dne 20. sept. so obdržali slov. klerikalci na Kranjskem. Mož bi bil izginil, to je bilo čisto gotovo, toda klerikalno stranko je kupila vlada in Schwarz je ostal. Sedaj so si klerikalci in Schwarz debeli prijatelji.

In taki ljudje se drznejo drugim, ki niso nikdar narodno grešili, očitati narodno izdajstvo, jih slikati kot škodljivce slovenskega naroda; taki prodanci pa se zajedno tolečejo po svojih prstih ter se delajo narodne, ko so najbolj udinjani drugorodnemu sovražniku iz same strasti, da bi mogli čim prej zatreti napredni življenj med Slovenci.

Pri tem se spozabljajo tako, da se moč nemštva na Kranjskem širi, namesto da bi padalo. S privoljenjem klerikalcev se je ustanovila nepotrebna nemška gimnazija v Ljubljani, s privoljenjem klerikalcev je bil imenovan nemški deželni šolski nadzornik Belar; s tem pa imajo Nemci mnogo več upliva na nemško šolstvo nego so ga imeli prej. Kako se skrbno ogibajo boja proti Nemcem, se je videlo pri kranjski nemški hranilnici. Niti s prstom niso zganili proti njej, pač pa so v cerkvah s prižnice celo priporočali slov. duhovniki ljudstvu, naj se ne da begati, marveč naj kar lepo pusti v miru svoje prilhanke v nemški hranilnici; sam škof je šel v boj za to nemško hranilnico v pastirskem listu.

V hudih časih živimo. Tako se ne ni kmalu pritiskalo Slovencev ob steno, kakor se to godi dandanašnji, ali navzlic temu vidimo kranjske klerikalce v objemu z Nemci in vlado. Seveda je stranka za to dobro plačana; če pri tem trpi vseslovenska reč, če se širi nemška moč po Kranj-

ski, kaj jim to mar. Gospodovati hočejo in kdor pomaga, je dober; tudi če se mu za to pusti prosto roko na škodo slovenskega naroda, kaj jim to mar!

»Slovenec« je mislil, da kar ubije napredno stranko z objavo te pogodbe, ali dosegel je le to, da stopa prav živo pred oči zveza kranjskih klerikalcev z Nemci in hlapčevstvo te stranke, ki nosi po krivem ime slovenska ljudska stranka, do vlade pod zagrizenim Nemcem Schwarzom. — Klerikalce jezi, da je zavelo po kranjski deželi sveže napredno delovanje; zato treba to novo gibanje ubiti. Pogodba naj bo glavni udarec. Pa so se zmotili, kajti ta udarec pade na nje nazaj ter kaže podpornike zgradnje nemškega mostu do Adrije v pravi luči: S. L. S. je vladil in Nemcem prodana stranka, ki hoče ubiti vsak napredek med Slovenci ter jih spraviti povsem v odvisnost klerikalizma. Baha se ta stranka, da je Slovenska Ljudska Stranka, v resnici pa je le Stranka Ljudskih Slepcev.

O primeri med bivšo zvezo naprednjakov z Nemci na Kranjskem in še obstoječo zvezo goriških klerikalcev z laškimi liberalci pa prihodnjič!

Občni zbor

„Slovenskega braln. in podpornega društva v Gorici“.

V nedeljo dopoldne se je vršil občni zbor »Slov. bralnega in podp. društva«.

Predsednik g. dr. Medvešek pozdravi navzoče v izbranih besedah in omenja na kratko poslovanje preteklega leta. Na to podeli besedo tajnika g. Fabčiču, ki poroča o podrobnem delovanju v preteklem letu.

Slavni občni zbor! Cenjeni zborovalci! Čast mi je poročati o delovanju za leto 1908.

Na lanskem občnem zboru dne 29. marca, izvoljeni odbor se je konstituiral tako-le:

Predsednik: g. dr. Peter Medvešek, podpredsednik g. Andrej Duša, tajnik g. Fabčič Josip, gospodar g. Anton Obidič, knjižničar g. Filip Bačnar in blaginjak g.

Blagor na vrtu cvetočih breskev

Čudna povest.

Češki napisal Julijus Zeyer.

(Dalje.)

»Vi govorite zagonetno.«

»Mingeja!« je ponavljal sam s seboj in se zamišljeno zagledal v pokrajino, ki si je navzemala slavnostno večerno lice. Grči so se temno pomodrilili, horizont je bil bel, a daljni Čatirdag se je še kopal v rožnati svetlobi, in okoli njegovega vrha so se žbirali oblaki iz bledega zlata. To ime »Mingeja«, tako, kakor ga je izgovoril Umbriani, se je pojilo za me s tem čarobnim večerom v eno; zazvenelo je iz njega nekaj elegičnega, žalostnega, bajevnega. In to najbrže vsled godbe v njegovem glasu.

»Mingeja«, je ponovil še enkrat in potem mirno dodal: »To je fiksna ideja, o kateri vam je govoril pred nekaj trenotki Švicar. Modri in razumni pravijo nam blaznim: »Vse, kar si domnevate, je samo sena. Toda če mi blazni vprašamo razumne, kaj je pravzaprav bdenje, kaj sen, —

nam ne moreje dati določnega odgovora. In tako mi blazni ne vemo, kdaj pravza prav živimo, ali v snu ali kadar hčimo, tako torej ne vemo, kaj je pravzaprav resnica, ali sen ali to, kar razumni nazivajo resničnost. In kaj, če bi bilo oboje resnica?«

Hotel sem se zdeti v njegovih očeh filozof in zato sem se ravnal po starem reku ter molčal.

Umbriani ni čakal odgovora; vstal je in jaz tudi. Molče sva odšla z vrha.

»Povejte mi enkrat kaj o »Mingeji«, sem mu rekel boječe, ko sva bila že blizu mesta. Umbriani se je nasmehnil.

»Ali hočete porabiti moje pripovedovanje za kako povest?«

Zbujena vest mi ni dovolila, da bi lagal. —

»Ali pišete razumno ali blazno?« je vprašal Umbriani naprej.

»Ne vem, toda na Češkem mnogi trdijo zadnje.«

»To vas je rešilo,« je odvrnil. »Nič mi ni na tem, če to, kar vam povem, napišete ali ne. Spomnite me o priliki moje obljube, toda o primernem času.«

Moja zvedavost me je silila čisto, da bi pripravil Umbrianija k pripovedovanju Mingeje, toda vselej sem zatrl ta čut, iti nikdar se mi ni zdel k temu razpoložen. Bil je slabe volje in jaz tudi. Niti jaz ni on se nisva počutila dobro; živela sva predolgo na istem kraju, in ta pedantični red najinega življenja naju je težil. Nisva si tega rekla, ampak uganila sva drug drugega misli. Na sponlad pa, ko so že peli ptiči in je brstelo drevje, nama je bilo, kakor da se odpirajo pred nama neka težka vrata, in cela priroda, voda, drevesa, oblaki, vse je bilo, kakor da nama kliče: Pojdita vendar iz tesne ječe!

Bilo je kakor inspiracija, ko sva se srečala nekoč proti večeru na bregu Salgira in oba istočasno zaklicala: »Pojdita se potepati!«

Stresla sva torej to vsakdanje življenje s sebe kakor prah z obleke in šla, kamor so naju nesle noge. Potikala sva se po stepi, prepotovala sva skoro celi Krim. O krasni spomini, časi, polni sladkosti, kako mi polnite dušo s hrepenenjem! Kako bi vas mogel pozabiti, vi hrastovi in bukovni gozdovi, odevaljoči se s pomladnim

oblačilom, vas, vonjajoče po vijolicah in klinčkovem parianu divjih peonij, ki odpirajo svoje rožnate kelihe v globoki senci vaših tišin! Spenjali ste se nad šumeče vode, širili se tja do morja, zdaj plakajočega, zdaj grmečega pri vaših nogah! Nad vami so krožili orli, dvigale se nebotične gore, rožnate v jutranji zarji, modre opoidne in vijoličaste, kadar se je sklanjalo solnce k zapadu. Včasih ste se razstopali pred nama in nama kazali potem v dolgih razgledih mirne doline, kjer so dremale pri mesečni luči vasice in mesteca, kjer so sanjale pod zvezdami mošeje z gracioznimi minareti, obrobijene s temnimi cipresami, kjer so se ogledovale v morju bele vile v senci magnolijskih dreves, grana-tov in kovinsko se lesketajočih lavorik. In dočim sem sesal v se take poglede, so mi zvenele na ušesa sladke sicilske pesmi Umbrianijeve, in moja fantazija je obljubovala palače in mošeje, vrtove in pustoljube s postavami, ki so igrale glavno vlogo pri čudovitih dogodoljajih, katere mi je pripovedoval Umbriani nevtudljivo od jutra do večera. Res, živel sem v fantomih »Tisoč in ene noči«.

Josip Hrovatin. Odborniki so bili: Peter Cotič, Ivan Kravos, Josip Černovic, Miha Kozman, Viktor Črnko in Alojzij Živic.

Društveni zdravnik je bil g. dr. Ernest Dereani, ki je opravljal poverjeno mu službo v občo zadovoljnost. Hvala mu!

Odbor je razpravljal društvene zadeve v svojih rednih mesečnih sejah. Pri istih je sprejemal nove člane, črtal zanikrneže in razsojal v dvomljivih slučajih.

Društveni uradnik je bil g. Jos. Hrovatin, ki je opravljal svojo službo vestno in marljivo do konec avgusta. Radi zdravstvenih ozirav je potem odpovedal službo. Z njim je izgubilo društvo jako izvežbano nenadomestljivo moč v društvenih poslih, in smelo smem trditi, da se bo takega uradnika težko še našlo. Za njegove zasluge za društvo se ga je izvolilo dne 20. decembra častnim članom ter se mu je poklonilo v znak spoštovanja primerno diplomu. Njegovim naslednikom je imenoval odbor g. Korsiča.

Iz odbora se je konstituiral ožji odsek, ki je imel nalogo, da predela stara pravila in jih prikroji primerno sedanjim zahtevam in razmeram. Na dan 20. dec. se je sklical izredni občni zbor, ki je sprejel predelana pravila soglasno.

Po novih pravilih se je začelo poslovati s 1. marcem t. l. Z ozirom na to, da so se tedenski doneski podpornih članov, kakor tudi mesečnina bralničarjev in prispevki podpornikov primerno zvišali, smemo upati, da se finančne razmere društva gotovo izboljšajo in da ne bomo konstatirali pri prihodnjem občnem zboru nobenega primanjkljaja več.

Društvo je šlo začetkom preteklega poslovnega leta 13 podpirateljev, 48 bralničarjev, 221 domačih podporničarjev.

Bolnikov je bilo 84, skoro vsak tretji ud. Med temi so se zdravili štirje v bolnišnici. En društvenik je obolel 5krat, trije po 4krat, dva po 3krat, 17 po 2 krat, 61 pa po enkrat. Podpore se je izplačalo za 2016 dni v znesku K 2182.98. Prehranitni v bolnišnici se je izplačalo 57 K 94 v. Po 26 tednov podpore so prejeli trije društveniki, eden pa odpravnilo. Umrli so: gg. Kopač Andrej, Devet Miha, Gleščič Janez, Kofol Matija in Rijavec Štefan.

Žalostnim srcem moram omeniti, da odkar obstoja društvo, nismo še imeli toliko bolnikov in slučajev smrti. Ni torej nič čudnega, da je imelo društvo kakih 800 Kron več stroškov nego dohodkov. Baš radi tega smo bili primorani predelati pravila, da se društvo materijalno okrepi. Konec leta je šlo društvo enega častnega člana, 13 podpirateljev, 49 bralničarjev in 218 podpornikov.

Stanje upravnega zaloge je bilo ugodno, baš tako zunanega. Stanje domačega podpornega pa neugodno.

Jako vesel pojav v tekočem letu je bil ta, da smo se preselili v nove društvene prostore, ki popolnoma odgovarjajo našim razmeram in potrebam ter da smo enkrat pod slovensko streho, in da se nam nit reba bati, da bi nas preganjali tuje-rodci.

Nekoč sva zašla popolnoma, in zdelo se nama je, da že od-rana hodiiva v krogu. Korakala sva torej, da bi prišla vrh gore, od koder bi se lahko orientirala. Končno sva našla ozko pot, izdolbeno v skalo. Hitro naju je privedla iz gozda, in glej, pred najinimi nogami je ležala široka pokrajina, pokrita tja daleč do morja z valovi gričev in gora, prerastlih s hrastovimi gozdovi. Mesec je stal na nebu, in v njegovem svitu sva videla čredo ovac, pasočih se na loki, ki se je razprostirala od pota proti dolini. Iz doline je stopala lahka megla, in iz mirnih gozdov se je oglasilo zdajpazdaj klicanje ptic. Na pot so padale velikanske sence, podobne sencam obrov, in planolane rdečih plamenov.

Nedaleč sva zagledala veliko jamo, v kateri so se gredli pri ognju tatarski pastirji. Bil je mrz, in bila sva trudna; ogenj naju je vabil. Jama je bila visoka in kakor zložena iz skal, pravi klopiski brlog. Umbrani je začel govoriti s Tatarji, in njihovi nezaupni pogledi so kmalu zažareli prijazno. Pozvali so naju, naj prisedevala. Imeli so pestre, čehene preproge, kakoršne se izdelujejo v Bahčisaraju: ponudili so nama eno z najljubeznivejšo gostoljubnostjo. (Dalje prihodnjic.)

Pred selitvijo v nove prostore je bilo treba marsikaj popraviti in urediti, kar je povzročilo tudi precejšnje stroške. V društvenem prostoru smo vpeljali električno razsvetljavo, kar je povzročilo okoli 100 kron stroškov. Da bi pa društva preveč ne oškodovali, je plačal dotične stroške veselčni odsek.

Na dan sv. Petra in Pavla je priredilo društvo vrtno veselico na Katarini-jevem vrtu, ki se je vkljub slabemu vremenu izvršila še precej dobro. Od tiste je dobil doniači bolniški zalog K 120. Gg. pevcem gre za njih trud in požrtvovalnost zaslužena pohvala!

Za pouk, zabavo in razvedrilo članov je bilo preskrbljeno dobro. Društvo je bilo naročeno na šest dnevnikov in 20 drugih listov. Člani so se posluževali prav pridno društvene knjižnice, in priporočati moramo posebno našim članom, da se posvetijo marljivemu čitanju, da se s tem izobražijo, ker današnji časi zahtevajo le celih mož, podlaga temu pa je vsestranska izobrazba.

V zadnjih letih moramo z veseljem opazovati, da se lepo razvija v Gorici obrt in trgovina, s tem bi se moralo tudi znatno pomnožiti število naših članov. Toda konstatirati moramo, da veliko naših delodajalcev ima vpisane svoje uslužbenice v laški okrajni blagajni, ki postopa z ubogim delavcem-trpinom prav mačehovsko in našo narodnost naravnost sovraži in povsod zapostavlja in zaničuje.

Tudi na to stran bo moral bodoči odbor obrniti svojo pozornost in preskrbeti, da vsak slov. delodajalec zavaruje svoje uslužbenice pri slov. društvu. Ako hočemo utrditi svoje stališče v Gorici na pravi in trajni podlagi, moramo gledati, da se okrepimo povsod in da naš denar ne gre v tuje roke. Tudi iz finančnega ozira bi se morali ozirati gg. delodajalci na to, ker pri okrajni blagajni mora vsak delodajalec prispevati 1/4. Pri našem društvu pa je članarina manjša, torej tudi ta 1/4 nižja kakor pri okr. blagajni. Podpiratelj je bilo koncem leta 13. Za goriške razmere je to število prav majhno. Dovolj imamo vendar razumništva in boljših slojev, ki bi lahko pristopilo v društvo, in s tem podprli eno najstarejših društev v Gorici.

Slavni občni zbor! V vaše roke polagam zaupano nam vodstvo ter se Vam zahvaljujemo za izkazano nam zaupanje, obenem pa apelujemo na one gg., ki bodo danes izvoljeni, da vodijo društvo na poti napredka do lepših uspehov. In s tem končujem.

Poročilo tajnika se vzame na znanje. G. Hrovatin predlaga, da se izreče tajniku za njegovo vestno in temeljito poročilo zahvala. Sprejeto enoglasno.

Poročilo blagajnikovo se odobri. G. Hrovatin predlaga, da se odpiše K 172, katere je posodil upravni zalog bolniškemu zalogu in to utemeljuje s tem, da navaža razne izdatke, ki jih je imelo društvo v mino-lem letu vsled mnogih slučajev smrti in bolezni. Sprejeto soglasno.

Proračun za tekoče leto se odobri in kakor kaže, je upati, da bo društvo v tek. letu boljše izhajalo vsled premembe pravil in pa vsled tega, ker odda društvo eno sobo v najem N. D. O., ki bo plačevala K 25 mesečne najemnine.

Pri morebitnih predlogih se je sprožila marsikatera pametna misel. Tako n. pr. stavi predlog g. J. K., da se nakup en nabiralnik in ga obesi v društvene prostore. Vse, kar se nabere, naj se obrne v korist bolniškemu zalogu. Nadalje priporoča odbor, naj v prihodnje pri prirejanju veselice v prvi vrsti pazi, da se iste vršijo tudi v slov. prostorih. Po kratki debati se sklepa, da se bo gledalo na to in da se ustreže želji po možnosti.

Predlog g. Fabčiča, naj preskrbi bodoči odbor, da se nakupi nekaj novejših knjig, se sprejme s pristavkom, da se, ako bo letošnje stanje blagajne ugodno, ustrezne želje že letos, ako ne, pa prihodnje leto.

G. Črnko stavi predlog, naj bi se obrnilo društvo do naših denarnih zavodov s prošnjo, da isti priskočijo na pomoč društvu, ki je eno najstarejših v Gorici in ki stremi le za tem, da pomaga ubogemu delavcu v slučaju bolezni. Sprejeto.

G. predsednik predlaga, da se izreče g. Hrovatinu za njegov trud zahvala. Na predlog g. predsednika se zborovalci v znak spoštovanja dvignejo.

G. Hrovatin se zahvali za izkazano mu čast in se izrazi, da bo tudi v bodoče stal zmiraj ob strani društvu.

Ker se ni nihče več oglasil k besedi, prekine g. predsednik zborovanje za 5 minut, da se pomenijo člani glede novega odbora.

Na predlog g. Hrovatina se izvoli predsednikom z vzklikom g. dr. Peter Medvešek isto tako vsi odborniki in sicer: Bačnar Filip, Černovic Josip, Dellabona Ferdo, Fabčič Josip, Klavčič Jakob, Kozman Miha, Kravos Ivan, Obidič Anton, Rijavic Leopold, Rojc Vid. Namestniki: Cotič Peter, Fon Josip, Hrovatin Josip. Pregledovalci računov: Bajec Alojzij, Prinčič Karol, Rovar Josip. Razsodniki: Ferfila Franjo, Sotler Ivan, Seidl prof. Ferd. Klavžar Anton, Musič Josip.

Predsednik se zahvali za izkazano mu čast in zagotavlja, da bo po svojih skromnih močeh deloval v prid društva. Na to zahvali zborovalce za udeležbo in zaključí občni zbor ob 11^{1/2} predp.

Za odrasle in otroke.

Najodličnejše živilo za odrasle in slabotne v razviku zaostale otroke vsake starosti. Pospešuje tvoritev mišic in kosti, zabavlja in odstraňuje kakor nobeno drugo sredstvo drisko, bljevanje, črevesni katar itd.

Domače vesti.

Imenovanje. — Deželnosodni svetnik Dionizij Ussai v Gorici je imenovan svetnikom višje deželne sodnije v Trstu.

Predsednikom trgovske in pomorske sodnije v Trstu je imenovan Iv. Marcolini, svetnik višje dež. sodn.

Pismena matura. — Tekom zadnjih štiri dni (od 24. do 27. t. m.) se je na naši gimnaziji vršil pismeni izpit zrelosti. Slovenskih kandidatov je 21 ter so iz materinščine — danes — dobili sledečih troje temat na izbiro:

1. Le tisto omiko jaz Stejem za pravo, ki voljo zadeva, sro in glavo — vse troje. (Gregorčič).
2. Kaj je Slovenec bil Prečeren, kaj jim lodi?
3. Prazne čuše, srca puna, manje rieči, više čina: tui še bitu opet sretna liepa naša domovina. (B. Katalinič).

Umrli je v Solkanu g.čna Pavla Mozetič.

Banca popolare. — Občni zbor v torek je bil jako viharen. Veliko delničarjev je zigosalo v najostrejših besedah slabo nadzorstvo, da je mogel jeden sam človek (?) vzročiti tako nesrečo. Sklenilo se je, da banka likviduje, in izbran je bil likvidacijski odbor, ki šele dožene resnično stanje banke. — Odposlanci tržaške Banca commerciale, (ki sloni na nemškem Bankverein-u!), so bili v Gorici in so še tu, da pomagajo odboru. Zdi se, da ta tržaška banka napravi z likvidacijo izvrstno kupčijo in pride na cenen način do dobre podružnice. — Načelstvo je že izplačalo 540.000 K borsnih diferenc, dasi bi bilo lahko odreklo plačilo in nikdo bi ne mogel nastopiti sodne poti, kajti po avstrijskem zakonu iz l. 1873. take diference — niso iztožljive. Zdi se, da prizadeti gospodje tega niso niti vedeli. — Poleg že vplačanih 540.000 K so podali še za poldrugi milijon kron posebnega varstva v kritje vlagatelj. Toda delničarji bodo morali zgubiti večji del svoje delniške glavnice. — Oškodovanih je torej veliko ljudij; nekateri so tako hudo udarjeni, da utegnejo slediti še razni konkurzi.

Zavodi, ki so interesovani v tej krizi, so: iz Gorice »Credit«; iz Trsta: Union, Živnostenska banka, Ustredni banka; iz Vidma: Videjska banka in Banca popolare; iz Tridenta: Banca cooperativa; interesovanih je tudi še nekaj drugih bank iz Italije.

Učiteljsko društvo za goriški okraj vabi k zborovanju, ki bode 3. junija 1909 v Gorici v kavarni Central ob 9^{1/2}. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zbora; 2. Pretres pravil »Učit. podp. društva«; 3. »Šola in kmetijsko vprašanje« poroča tov. Pet. Medvešek; 4. Volitev delegatov k XXI. skupščini »Zaveze« v Mariboru; 5. Eventualia. K obilni udeležbi prijudno vabi odbor.

Nameravani izlet na Vrsno 31. maja t. l. odpade.

»Slovenska Matica«. Veliki slovenski zemljevid, ki ga izda »Slovenska Matica«, stane za društvene člane 5 K, za nečlane 6 K. Denar je pošiljati naprej. Na naročila brez denarja se ne more ozirati.

Uspeh »Slovenca«. — Najbolj neumen in najbolj klepetav list med Slovenci je »Slovenec«, glasilo ljubljanskega škofa, Marsikako akcijo v korist Slovincem je že skvaril s svojim nespametnim klepetanjem, združenim z bahanjem. Tako kvartiri sedaj vprašanje o premestitvi slov. učiteljskega iz Kopra v Gorico. Stari škofljivec obmejnih Slovincov, ljubljanski »Slovenec« je bil te dni v svoji neumnosti in zlobi izblebetal, da je že gotovo premeščenje slov. učiteljskega v Gorico, da se nastani v Greg. domu, kar da je že dogovorjeno med vlado in dr. Gregorčičem. Ko so Lahi to izvedeli, so šli hitro v Trst k namestniku v deputaciji: župan Bombig, dr. Venier in Rubbia protestirali proti nameravani premestitvi. Sklicevali so se pri tem, kakor je čitati v »Corrieru«, na »moticie tornate a galla«, to so »Slovenčeve« vesti, ter nasvetovali premestitev v kak slov. kraj ne pa v Gorico, češ da ni absolutno slovenska, na kar je rekel namestnik, da ni še utemeljena vest o premestitvi ter da bo željo goriških Lahov toplo zastopal v ministerstvu na Dunaju! — To je uspeh blebetavega »Slovenca«.

Prvotno je skvarila premestitev kričava »Gorica«, sedaj pa jo še hujše kvari »Slovenec«!

Nemška šola ob državnem kolodvoru v Gorici. — Za sinoči so bili pozvani razni uslužbenci drž. železnice v Gorici in na progi zunaj Gorice na sestanek na Goriščeku, da se dogovoré glede nemške šole tik kolodvora. Poklican je bil tudi zastopnik »Schulvereina«. — Obiskovali bi to šolo lahko tudi otroci železničarjev z bližnje proge! — Upamo pa, da ne ujamemo niti jednega slov. železničarja!

Kaj si ljudje vse izmislijo. — Te dni je krožila po mestu skrivnostna vest, da je neki orožnik blizu Gorice ustrelil drugega lovskega psa znanega zdravnika dr. Weinlechnerja. Pravili so, da je orožnik videl psa brez nagobčnika, in ker mora po ukazu ustreliti vsakega takega psa, ker so se pojavili stekli psi, je pometil puško in pes je pade. Ljudska govornica je vedela čisto natanko, da je bil dr. Weinlechner tako razjarjen, da je prijel za puško ter jo nameril na orožnika, ali k sreči je prihitel v naši okolici dobro znani nadporočnik Schober tuk. 47. pešpolka, ki je pasioniran lovec, pa je spodnesel puško z roko, tako da je strel šel v zrak. Če je kdo prašal pripovedovalca, odkod ve to, je odgovoril, da mu je pravil nekdo, kateremu je pravil »eden, ki je videl«. Pravili so, da je tisti pes nemški »Vorstehhund« najboljšje vrste, da je dr. W. dal zanj za majhnega 500 mark. pristavljali so, da temu jednakega psa sploh ni v Evropi. Nekdo, ki se je bil najbrže ravnokar spričkal s svojo ženo, je rekel, da v takem slučaju bi rajše videl, če bi mu kdo vstrelil ženo kot pa tako drugega psa. Govorilo se je to in ono, kar vse je prišlo na ušesa žandarmerije in glavarstva. Telefoniralo in spraševalo se je na razne kraje, na glavarstvu so bili že vsi iz sebe, češ, kaj bo z uglednim zdravnikom dr. W. Po Gorici so pravili jedni, da je dr. W. že v »pržonu«, drugi so vplavedli povedati celo veliko svoto, katero je moral založiti, da se je izognil zapora. — No, slednjic se je pokazalo, da vse skupaj ni nič res, ampak je nekdo, kdo ve iz kakega vzroka, nekaj zbleknil in to je šlo od ust do ust pa naraslo v čudovito bajko. Dr. Weinlechner ne ve nič o tem, nadporočnik Sch. prav nič, tisti drugoceni pes, radi katerega bi se bila izvršila vsa ta strašna historija, pa je čil in zdrav ter je še ohranjen Evropi.

Nadomestne občinske volitve v Gorici. — V torek je volil drugi razred. Izvoljeni so: dr. Pinavčig, 244 glasov, dr. Ivan Bader, 243 glas., davkar R. Thedrez 241 glasov, poslovodja A. Deperis 238 glasov.

Iz Lokovca nam prihajajo pritožbe proti tamošnji poštni nabiralnici. Po pošto v Čepovan hodijo neredno, kadar ima Ivan Šuligoj čas. Pa tudi od p r t a pisma se vročajo strankam. Šla je tudi že pritožba na pošto ravnateljstvo, ali še ni rešitve! Čudno, da ravnateljstvo takoj ne reši tako tehtnih pritožb! Ali bo res treba napeti druge strune?!

Sv. misijon v Kojskem. — Kojščanski gospod nunc je izprevidel, da klerikalna stranka v Brdih izgubava tla, in sicer tako, da se bo pristaše preštelo lahko kmalu s prsti jedne roke. Kaj storiti, da bi oživila zopet klerikalna stranka? Sv. misijon mora pomagati! — Zato pridejo v Kojško misijonarji drugi mesec ter ostanejo tam kar cel teden, od 13. do 20. junija. Že so dali pozivlje ljudi, naj pustijo vse delo pa gredo poslušat misijonarje, kako bodo kmetijskega trpina pošiljali v pekel ter mu grozili z mukami, če ne bo lepo ubogal nuncia pri volitvah; robneli bodo proti »liberalnim« časnikom ter begali ljudstvo, da bi je spravili na kriva klerikalna pota. — Sredi junija imajo ljudje polno opravila v vinogradu in na polju; zato naj bodo Brici pametni pa naj ostanejo pri svojem delu ter naj ne hodijo poslušat hujskajočih misijonarjev!

Zopet ni vode v Gorici. — Komaj smo prišli v poletje, že ni vode. Magistrat je že zaprl vodo po hišah. Mestni očetje in kak privilegiraneec bodo že imeli vodo v hiši tudi še naprej, ali drugi meščani se lahko zopet pripravijo, da mesece in mesece zopet ne bo vode. Če je že sedaj ni, kako malo je bo šele čez čas, ko pridemo v pravo poletje. — Govori se o vodovodu iz Ljubljane, ki bi končno rešil Goričane pomanjkanja vode, toda pri znani laški počasnosti — kdo ve, kdaj bo kaj! — Za vse drugo imajo mestni gospodarji čas, za špekulacije za svoje žepce, za gonjo proti Slovencem in razne neumnosti, za to, da bi bili že preskrbeli Gorico z vodo, za to pa ni bilo še nikoli pravega časa; zato tudi ne verjamemo dosti, da bi prišli do vodovoda iz Ljubljane.

Podpornemu društvu za slov. visokosolce na Dunaju je bilo dalje poslanih prispevkov v skupnem znesku 704 K 50 v. Darove sprejema blagajnik Ivan Luzar, nadrevident j. ž. v p. Dunaj III/3, Reiserstrasse 27.

Nenadna smrt. — Sinoči je umrl nagloma v Valentinuzzijski veži na Kornu neki A. Quain. Usmrtil ga je alkohol.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici priredi izlet na binkoštni ponedeljek k sokolski slavnosti v Črniče iz Gorice iz društvenih prostorov ob 2. uri popoldne.

Gospodje člani so uljudno naprošeni, da se istega gotovo udeležijo. — Društveni znaki se dobijo pri predsedniku in blagajniku društva. — Odbor.

Počasna pošta. — Iz Lipice na Krasu v Gorico je potrebovalo neko pismo celih 19 dni. Oddano je bilo v Lipici 30. aprila, došlo je v roke adresata v Gorico pa 19. t. m. Romalo pa ni okoli po drugih poštah, ker sta samo dva pečata iz Lipice in Gorice na pismu; torej je moralo obležati kje v kakem kotu.

Premeten tat. — V goriški okolici je večkrat zmanjkalo v kaki hiši slanine; pravih tatov pa ni bilo mogoče najti. —

To se je pa posrečilo sedaj redarju Humarju v Gorici. Aretiral je v Židovski ulici Andr. Kralja iz Štorji na Krasu. Isti je v novembru prestal 8-letno ječo radi tatvine. Straži, ki ga je aretirala, je dal napadno ime, namreč St. Pavšič iz Kala. Pri konfrontaciji z oškodovanci pa se je doglalo, da je on kradel slanino.

Izpred sodnije. — Obtoženi 26 letni Andrej Humar iz Kala se je nahajal na novega leta dan z mnogimi drugimi v gostilni pri Štefanu Bratužu. Tam so se nekaj pričekali in razgovarjali, potem je bilo vedno bolj živo, kar je nekdo razbil luč. Ko so prinesli v gostilno drugo luč, je padel na tla Andrej Cvetrežnik, kateremu je tekla kri iz rane na prsih. Cvetrežnik je kmalu na to umrl. Kdo ga je? so popraševali, pa nobeden ni vedel. Slednjič se je sum prijel najbolj Humarja, ki je sedel poleg Cvetrežnika ter se z njim tudi nekaj rikal. Zaslišanih je bilo več prič in Humar je bil obsojen na 7 mesecev težke ječe s postom vsaki mesec.

Zaprl so neko 26-letno služkinjo iz Ajbe, ki je obdolžena tatvine raznega perila in obleke pri neki družini v Semerški ulici v Gorici, kjer je služila. Tatvino je priznala na policiji.

Stekli psi. — Poroča se, da se klati neki stekli pes po Tolminkem.

Izgnubljen. — Sinoči je zgubila neka gospodična od mitnice na Mirovdvorski cesti do mosta, ki pelje na kolodvor v ravnosti cesti — zlato remont. uro z enim

pokrovom. — Kdor jo je našel, je naprošen, da jo prinese v naše upravnništvo.

Kolesarsko društvo »Solkan« v Solkanu naznanja, da bode imelo svoj I. občni zbor v soboto dne 29. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani gospoda župana Antona Mozetiča. Dnevni red po pravilih. Kolesarji so naprošeni, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo.

Javni ples prirede fantje na Binkoštni ponedeljek v Pederjalu (vas Rihlenberk). Svira goriška godba.

Sokolski vestnik.

Prva Sokolska slavnost v Št. Andrežu se bode vršila v nedeljo dne 29. avgusta. — V ta namen so naprošeni br. telovadci, da redno zahajajo k vajam. Redne vaje so vsak torek, četrtek in soboto, ako je lepo vreme, v slučaju slabega vremena se vaje ne vršijo. Prihodnja redna vaja v soboto dne 29. t. m. — Na zdar!

Velika sokolska slavnost na Opčinah pri Trstu. — Po inicijativi tržaškega Sokola se bo vršila v nedeljo dne 4. julija t. l. na Opčinah pri Trstu velika sokolska slavnost, spojena s I. zletom vseh primorskih sokolskih društev. — Na to veliko in velepomembno slavnost, so povabljeni tudi vsa ostala slovenska sokolska, kakor tudi druga narodna društva. —

Slavnost, ki se bo vršila na velikem senčnatem travniku in ki obeta biti prava manifestacija primorskega sokolstva, bo obstajala iz obhoda Sokolov, javne telovadbe, petja in razne druge zabave. — Natančnejši program priobčimo svoječasno. —

Gledé na veliko sokolsko idejo in velepomembnost te redke slavnosti v narodnem in kulturnem pogledu, pričakujemo, da se tega dne zbere na višinah obali sinje Adrije mnogo našega naroda od vseh strani Slovenije, zlasti iz Primorja. Dne 4. julija naj naša narodna društva ne prirejajo svojih zabav in veselja, temveč naj se po možnosti udeležijo gori omenjenega slavlja. — Na prijaznih Opčinah naj si sežeta v bratski roki gorski in nižave sin!

Izletnikom se bo tudi nudil krasen razgled z višin Opčine na leskeče se Jadransko morje in na spodaj razprostirajoče se veliko tržaško mesto. — Od tu je posebno zvečer diven pogled, ko mesto miglja v milijone lučicah.

Priponniti bi nam bilo, da so železniške zveze od vseh strani zelo ugodne, ker namreč Opčine leže tik kolodvora državne, kakor tudi južne železnice. —

Rojaki! Pripravite se torej za ta dan 4. julija na izlet v divno tržaško slovensko okolico, mej naše vrle tržaške brate, južno boroče se za svoj narodni in gospodarski obstanek ob sinji Adriji. — Prihite omenjenega dne v čim večjem številu na redko sokolsko slavnost na Opčine!

»Štandreskega« Sokola je zadela bridka izguba. Dne 24. t. m. se je predstavilo naborni komisiji 9 telovadcev in od teh so potrdili vse.

Opozarjamo na Sokolsko slavnost v Črničah na binkoštni ponedeljek!

Zveza narodnih društev.

Kam pa na binkoštni ponedeljek? — V Gor. Vrtojbo k veselici društva »Napredek« poslušat lep pevski zbor in gledat »Sladkosti zakonskega življenja«.

Kolesarsko društvo »Gorica« naznanja, da se udeležijo sokolske slavnosti vrše se dne 31. t. m. v Črničah ter vabi p. n. člane, da se polnoštevilno udeležijo. Odhod izpred kavarne »Central« ob 2 pop.

Gradišče pri Prvačini. — Kakor je bilo že javljeno, priredi »Bralno društvo« na Gradišču dne 31. maja veliko plesno zabavo na dvorišču g. Alojzija Kerševana. Svirala bode vojaška godba 47. pešpolka iz Gorice. Vabi se vsa bližnja bratska društva na zabavo. Preskrbljeno bo za vsestransko zabavo in točno postrežbo od strani krčmarjev. Kakor vsako leto, tako so tudi letos preskrbeli tukajšnji krčmarji za isti dan dobro kapljico, posebno izbrano bo pa gradiški »brzamin«. Zato naj nihče ne zamudi te prilike, kjer se bo lahko zabaval pri dobri kapljici in vojaški godbi.

Na veselo svidenje torej na Gradišču na binkoštni ponedeljek!

Odbor »Bralnega društva« v Oseku si šteje v dolžnost, se zahvaliti tem potom vsem onim, kateri so pripomogli, da se je nedeljska veselica tako lepo zvršila. Pred vsem se zahvaljujemo črniškemu učitelju g. Baša za njegovo veliko požrtovalnost, da nas je več mesecev neumorno podučeval. Nadalje tudi vsem onim, kateri so pri veselici sodelovali ali se sploh udeležili. Srčna hvala!

Bralno in pevsko društvo »Napredek« v Gorenji Vrtojbi vabi na veselico, ki bo na Binkoštni ponedeljek dne 31. maja t. l. na dvorišču gosp. Iv. Batistič. — Vspored: 1. Smetana: Koračnica iz »Prodane neveste«, godba. 2. Jak. Aljaž: »Ujetega ptiča tožba«, mešan zbor. 3. S. Gregorčič: »Naš narodni dom«, deklamacija. Pri tej točki se izpostavi v pogled velika, Sim. Gregorčičeva slika. 4. H. O. Vogrič: »Ruža i djeva«, mešan zbor. 5. Zajc: »Slovanski svet«, potpourri. godba. 6. Maurice Hennequin: »Sladkosti rodbinskega življenja«, igra. — Začetek veselice točno ob 3. uri pop. Po končanem vspredu ples. Vstopnina k veselici 40 vin. Sedeži I. vrste po 1 K, II. vrste po 60 vin. in III. vrste po 40 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Črešnje je bilo včeraj na izvoznem trgu 850 kvintalov po 32 K kvintal.

Vinska razstava v Komnu. — Opozarjamo na vinsko razstavo, združeno z veliko narodno veselico, v Komnu dne 6. junija t. l.

Politični pregled.

Proračunski odsek. — V razpravi o proračunu pravosodstva je govoril Čelakovski o pritožbah Čehov na polju pravosodstva. Minister Hochenburger je pojasnjeval jezikovno vprašanje ter povdarjal, da jezikovno vprašanje vlade sloni v glavnem na splošno poznanih praktičnih potrebah. Na podlagi naredb je mogoče rešiti tudi jezikovno vprašanje, ako se narodi prej sporazumejo. Baval se je obširneje z jezikovnimi razmerami na Češkem. Priznava opravičenost pritožb za avanžiranje, število dvoranih svetnikov pri najvišji sodnji se pomnoži.

V proslavo 50-letnice združene Italije se priredi v Rimu leta 1911. velika razstava. Povabljeni so tudi Avstrija, ali vlada je odklonila udeležitev. Vse napredno časopisje obsoja ta korak avstrijske vlade.

Madjarizacija na železnih v Bosni. — Skupno finančno ministerstvo je odredilo, da morajo železniške postaje v Bosni in Hercegovini sprejemati madjarske brozjavke madjarskih železnic, to se pravi: uradniki bodo morali znati tudi madjarski. Brez dvoma poplavijo železnice z madjarskimi uradniki. Bosna je menda določena za madjarsko pokrajino.

Novi davki. — V proračunskem odseku je imel finančni minister Bilinski daljši govor o davkih. Rekel je med drugim: da osebni davek ne zadostuje. Proti odstranjenju nekaterih zastarelih davkov, kakor davka na petrolej, na meso in male loterije bi nič ne imel, ako bi našel za to kako naomestilo. Zakon o hišnem razrednem davku bo v kratkem predložen, o reformi hišno najemniškega davka se pa mora sporazumeti z davčnim odsekom. O svojem finančnem načrtu je dejal minist. Bilinski, da ga vlada niti ne menja, niti ne preklicuje. Zbornica ali odsek naj izvedeta na tem načrtu one spremembe, ki se jim zde potrebne, ako bi se pa te premene tikale temeljnih določb njegovega načrta.

potem bi pač minister ne mogel več nositi odgovornosti za nje. Ponavljal je še to, kar je že dejal, da bi projektirani novi davki dajali državi samo po 20. mil. na leto, da rastejo prejemki države po 100 milj., izdatki pa po 160 do 165 milj. na leto in da treba vsled tega misliti na povišanje rednih prejemkov, da se izognemo deficitu.

Minister je govoril potem o novih davčnih projektih in sicer: Kani zvišati dohodninski davek, ki sega sedaj do najvišje mere od 5% do najvišje mere od 6% in sicer na ta način, da upelje na dohodke, kateri presegajo 20.000 K na leto progresivni tarif od 5% do 20%. Nadalje bi se dal upeljati davek na stare samce in sicer na tak način, da bi se povišal dohodninski davek onim osebam, katere nimajo za nikogar skrbeti za 15%, onim pa, ki imajo skrbeti za jedno osebo za 10%. Izdeluje se tudi načrt zakona, po katerem se ne bo šteli v mejah do 4000 K na leto, zaslužki članov rodbine izven doma k dohodkom načelnika rodbine, temveč se bodo ti prejemki ali zaslužki posebej obdavčili, eksistenčni minimum je določen na 1200 K in je davka prost. Misli se nadalje uvesti davek na tanieme in sicer v odmeri od 2, 4, 6 in 8%, davek na dividendne presegajoče 10% bode povišan od 2 in 4% na 6%. Vsi ti novi davki bi pa komaj dali 10 milijonov. Toliko bode dal tudi davek na dedščine. Vlada pa študira tudi še druge davčne načrte.

Razne vesti.

V Versaillesu pri Parizu se je ustretil iz neznanih vzrokov večkratni milijonar Stanford.

VB udlimpešči se je ponesrečila stavka kavararskih natakarev, ker stavkajo le natakari iz 27 kavarn, v 289 kavarnah se pa delo redno vrši.

V Parizu so ulovili malega dečka, ki ji pravil da se imenuje Luigi Costa, da je všel iz Mesine. Res je pa, da je vtekel očetu, italijanskemu polkovniku v Turinu, kateri je baje grdo z njim ravnal.

Huda nesreča pri bikoborbi. — V Sevilji na Španskem je nabodel med bikoborbo razkačeni bik znamenitega bikoborilca Reverte na roge tako, da je kmalu umrl. Ta bikoborba je imela biti zadnja. Mlada žena njegova je bila navzoča.

Na Dunaju je zabodel sedemkrat s kuinjskim nožem delavec Rihard Greiner svojo ljubico Pfeifer, ki je izkpravela. Vzrok, ljubica ga ni več marala.

(Dalje na četrti strani.)

udlikovana pekarija in sladničarna

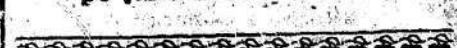
Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinjšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

Naznanilo.

P. n. gg. odjemalcem tvrdke

JOSIP PICH

se uljudno naznanja, da se preseli s 1. junijem na

TRAVNIK št. 23

kjer je bil prej urar

FRANCO BRAUNIZER.

Ob tej priliki se bode razprodajalo od 15. maja do 20. julija vse blago za 20% in 50% ceneje.